

Forslag

til

Lov om ændringer i søloven.

(Begrænsning af rederansvaret.)

(Vedtaget af folketinget ved 3. behandling den 22. maj 1964.*)

§ 1.

I søloven, jfr. lovbekendtgørelse nr. 319 af 1. december 1937, foretages følgende ændringer:

1. § 216 affattes således:

„§ 216. For havaribidrag af ladning hæfter ejeren af de bidragspligtige genstande med disse, men ikke personlig.“

2. § 224, sidste stykke, affattes således:

„For bjærgeløn hæfter ejeren af ladningen eller genstande, der har hørt til ladningen, med disse, men ikke personlig.“

3. Tredje kapitel affattes således:

„Om begrænsning af rederansvaret.

§ 254. Rederens ansvar er begrænset, for så vidt angår:

1. erstatning for skade på person, som befinder sig om bord for at følge med skibet, og på ejendom, som befinder sig om bord i skibet,
2. erstatning for skade på person eller ejendom forårsaget af nogen, som befinder sig om bord i skibet,
3. erstatning for skade på person eller ejendom opstået i forbindelse med navigeringen eller behandlingen af skibet, lastningen, befordringen eller losningen af ladningen eller indskibningen, befordringen eller landsætningen af passagererne,

4. erstatning for skade tilføjede havneanlæg, bassiner eller sejlbare vandveje,
5. ansvar i forbindelse med lovbestemt forpligtelse til at fjerne et sunket, strandet eller forladt skib eller ejendom om bord i et sådant skib.

Stk. 2. Begrænsningen gælder ikke ansvar for skade, som påføres skibsfører, mandskab eller lods eller nogen, der er ansat hos rederen, når vedkommende befinder sig om bord eller udfører arbejde i skibets tjeneste. Den gælder ej heller ansvar, som grunder sig på fejl eller forsømmelse af rederen selv, medmindre denne gjorde tjeneste som fører eller medlem i øvrigt af skibets besætning og fejlen eller forsømmelsen blev begået i denne hans ejenskab.

Stk. 3. For renter og sagsomkostninger hæfter rederen uden begrænsning.

Stk. 4. Har rederen et modkrav mod fordringshaveren, og er krav og modkrav opstået ved samme hændelse, kan begrænsningen kun gøres gældende for den del af kravet, som måtte overstige modkravet.

§ 255. Når ansvaret er begrænset, hæfter rederen med indtil 1.000 francs pr. ton af skibets drægtighed, dog med mindst 150.000 francs.

Stk. 2. Foreligger skade på person, forhøjes ansvarsgrænsen med 2.100 francs pr. ton, dog med mindst 630.000 francs.

Stk. 3. Ved franc forstås en møntenhed, som består af 65½ milligram guld af en